

Titelen „Forslag til Lov om fremmedes Handelsberettigelse“ ikke fuldt ud, og Udvalget foreslaar derfor i Ændringsforslag Nr. 12 Titelen ændret til „Forslag til Lov om handelsrejsende for udenlandske Firmaer“.

Et enkelt Medlem af Udvalget (Schovelin) har dog næret Betænkelighed ved at forandre den ældgamle Lov-Betegnelse for dette Lovgivnings-Emne, hvorunder de herhenhørende Bestemmelser ogsaa fremdeles naturlig vil blive søgt af Udlændinge. Lovforslaget omhandler desuden ganske som den oprindelige Forordning af 8. Juli 1839: „Fremmedes Handelsberettigelse“ o: afgør, i hvilket Omfang og paa hvilke Vilkaar der overhovedet kan drives Handel her i Landet af Udlændinge samt Betingelserne for Indlændinges Handelsvirksomhed for *fremmed* Regning. En Forandring af Lovens Titel synes derfor lidet motiveret, saa meget mere som Udtrykket „handelsrejsende for udenlandske Firmaer“ ikke i almindelig Handelsbrug dækker den i § 6 omhandlede herboende Repræsentant for et udenlandsk Firma.

Der er fra forskellige Sider sket Henvendelse til Udvalget, gaaende ud paa, at det kunde være tvivlsomt, om Ordene „falbyde eller afhænde Varer“ i §§ 1 og 3 omfatter ogsaa Indledning eller Forsøg paa Indledning af Handel. Udvalget nærer ikke denne Tvivl, men maa anse det for utvivlsomt, at Indledning eller Forsøg paa Indledning af Handel efter dansk Lovsprog altid betragtes som medindbefattet under Betegnelserne Falbydelse eller Afhændelse. Og da det ved *Samraad* med Handelsministeren er oplyst for Udvalget, at Administrationen deler denne Opfattelse, som ogsaa er stadfæstet ved Retsafgørelser, finder Udvalget ikke Anledning til at stille Ændringsforslag paa dette Punkt.

Derimod har man fundet det rigtigt gennem Ændringsforslag Nr. 2 udtrykkelig at forbyde de i §§ 1 og 2 nævnte Personer at falbyde eller afhænde Varer til øjeblikkelig Levering eller Levering fra medbragt Lager, hvilket Foreningen af

danske Grossister og Fabrikanter i Guld- og Sølvvarebranchen stærkt har paaapeget Ønskeligheden af at indføre i Loven, da indenlandske rejsende efter Reglerne for Omløben med Varer ellers vilde stilles ringere end de udenlandske handelsrejsende. *Schovelins* Ændringsforslag (Nr. 1) har til Hensigt at bevare den nuværende Lovregel, hvorefter de udenlandske handelsrejsende kun maa berejse København og Købstæderne, hvad det øvrige Udvalg ikke tiltræder. Derimod er Udvalget enig om, at en vis Varsomhed her maa iagttages for ikke at omlægge bestaaende Mellemandshandelsforhold mere, end Hensynet til Stationsbyernes og Handelspladsernes Udvikling kræver, om end man ikke finder et tidligere gjort Forsøg paa at fastslaa bindende Grænser efter Indbyggertal afgjort heldigt.

Ændringsforslag Nr. 3 er fremkommet paa Grundlag af et Andragende fra Foreningen af Repræsentanter for udenlandske Firmaer, som indtrængende har bedt de handelsrejsende, der indfinder sig her i Riget flere Gange om Aaret, fritaget for at skulle indhente Attest fra Udlandet hver Gang, særlig da de jævnlig besøger Danmark baade paa Udrejse og Hjemrejse uden at have været hjemme i Mellemtiden.

Med Hensyn til Afgiftens Størrelse og de øvrige Vilkaar for Adgangsbevisets Benyttelse er Udvalget (Ændringsforslagene Nr. 4—6) efter gentagne Drøftelser blevet staaende ved Ministerens Forslag, dog med den Lempelse, at der kan løses Aarskort til meget modereret Betaling, svarende til mellem 4 og 5 6-Ugers Rejser om Aaret. Fremdeles er der for Aarskortet indrømmet en Ret til Overførelse paa en anden handelsrejsende 2 Gange i Aarets Løb.

Et *Mindretal* (Chr. Hansen, Sigvald Olsen, Johannes Pedersen og F. F. Samuelson) kunde have ønsket, at Afgiften var blevet nedsat til 100 Kr. pr. Maaned, da denne Betaling er gældende saavel i Sverige som i Norge, men da denne Opfattelse ikke har vundet Tilslutning i Udvalget,